

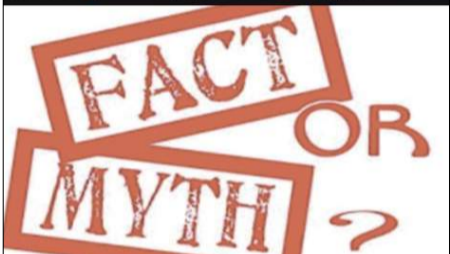
DIALOG

studentesc brâncovenesc

Pitești, Calea Bascovului nr. 2A,
tel.: +40 248 21 26 27

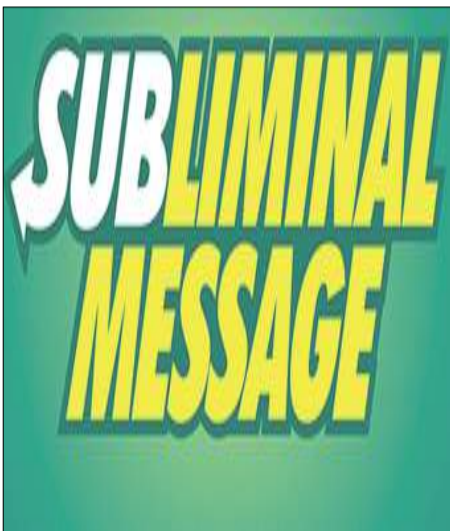
Râmnicu Vâlcea, Str. Nicolae
Balcescu nr. 39,
tel.: +40 250 73 91 22

Braila, Str. Rubinelor nr. 16 - 18,
tel.: +40 239 61 33 08

**Întâlnirea UCB cu
Ambasadorul Republicii
Chineze**

**Mituri celebre
din psihologia populară**
Pagina 2

**Mesaje
subliminale**

Pagina 3

**Parteneriat UCB cu
Universite de
Picardie Jules Verne,
Amiens**

Pagina 4

Ziua Internațională a Femeii, sărbătorită pe 8 Martie, este o ocazie pentru fiecare de a aduce bucurii și a oferi simboluri de apreciere doamnelor și domnișoarelor, însă sărbătoarea a fost mai întâi o expresie a luptei femeilor pentru dobândirea unor drepturi.

În anul 1977, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a proclamat printr-o rezoluție Ziua Națiunilor Unite pentru Drepturile Femeilor și Pace Internațională. O sărbătoare a femeilor, recunoscută internațional, dar fără a se preciza o zi anume, a fost hotărâtă încă din 1910, de Internaționala Socialistă reunită la Copenhaga. După Primul Război Mondial s-a fixat data de 8 Martie ca Ziua Internațională a Femeii, dar procesul de emancipare a femeii nu a fost încheiat. Femeile au continuat să demonstreze pentru drepturi egale și, în principal, pentru drept de vot. În 1975, ONU a proclamat „Anul Internațional al Femeilor” și a declarat perioada 1976–1985 „Deceniul ONU pentru condiția femeii”.

În anii de dinainte de 1910, destul de multe femei din țările dezvoltate industrial munceau. Slujbele lor, majoritatea în domeniul textilelor și al serviciilor casnice, erau însă supuse discriminării sexuale și erau plătite mult mai prost decât cele ale bărbaților. Au apărut organizațiile sindicale, iar, de aici până la revoltele industriale, n-a mai fost decât un pas. În SUA, opresiunea și discriminarea fac ca femeile să devină tot mai implicate în campanii pentru a determina o schimbare. În 1908, 15.000 de femei au manifestat la New York, cerând un program de muncă mai scurt, salarii mai bune și drept de vot. Un an mai târziu, în urma unei declarații a Partidului Socialist din America, prima Zi Națională a Femeii a fost sărbătorită în SUA pe 28 februarie. Femeile americane au continuat să marcheze această sărbătoare în ultima duminică din februarie până în 1913.

În 1910, cea de-a doua Conferință Internațională a Femeilor Muncitoare s-a ținut la Copenhaga. O femeie pe nume Clara Zetkin, lidera organizației femeilor din Partidul Social Democrat din Germania, a adus în discuție ideea de a stabili o Zi Internațională a Femeii, o sărbătoare care să fie marcată în aceeași zi în toate țările, în sprijinul luptei femeilor pentru drepturile lor. Cele peste 100 de femei din 17 țări care au participat la conferință au aprobat în unanimitate ideea lansată de Clara Zetkin.

Astfel, pe 19 martie 1911, a fost sărbătorită prima Zi Internațională a Femeii, în Austria, Danemarca, Germania și Elveția. Peste un milion de femei și bărbați au participat în această zi la manifestații pentru ca femeile să li se acorde drepturi legate de muncă, dreptul la vot, educație și de a deține funcții publice. Cu toate acestea, la mai puțin de o săptămână, pe 25 martie 1911, a izbucnit incendiul de la fabrica de textile Triangle Shirtwaist, din New York, în care și-au pierdut viața peste 140 de femei, multe dintre ele fiind imigrante de origine evreiască sau italiană și având vârste cuprinse între 16 și 23 de ani. Acest accident a atras atenția asupra condițiilor de muncă și a dus la îmbunătățirea legislației americane în domeniu.

Începând cu anul 1913, după consultări și discuții, Ziua Internațională a Femeii a fost mutată pe data de 8 Martie, iar în 1914, femeile din întreaga Europă au manifestat împotriva războiului și pentru solidaritate între femei.

De la apariția ei, Ziua Internațională a Femeii a căpătat tot mai multă recunoaștere de la an la an, ajungând să fie sărbătorită în țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, deopotrivă.

În data de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii este sărbătorită (în unele țări fiind declarată, prin lege, zi liberă) în următoarele state: Albania, Algeria, Armenia, Azerbaidjan, Bangladesh, Belarus, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Bulgaria, Burkina Faso, Cambodgia, Camerun, Chile, Columbia, Croația, Cuba, Cipru, Danemarca, Eritreea, Finlanda, Georgia, Grecia, Guineea-Bissau, Islanda, India, Italia, Israel, Laos, Letonia, Kazajstan, Kosovo, Kirghizstan, Macedonia, Madagascar, Malta, Mexic, Republica Moldova, Mongolia, Muntenegru, Nepal, Palestina, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Suedia, Siria, Tadjikistan, Turcia, Turkmenistan, Ungaria, Uzbekistan, Vietnam, Zambia. În China, femeile au după-amiaza liberă de 8 Martie.

În această zi se obișnuiește ca bărbații să dăruiască flori și mici cadouri femeilor din viața lor – soțiilor, iubitelor, mamelor, fiicelor și colegelor. În România și Bulgaria, se păstrează obiceiurile de dinainte de căderea comunismului, când de 8 Martie, de Ziua Mamei, copiii făceau cadouri mamelor, bunicilor, învățătoarelor și profesoarelor.

Ziua Mamei se sărbătorea încă de pe vremea zeilor din Olimp, când exista un festival dedicat zeiței Rhea, mamă a tuturor zeilor și zeițelor în Grecia Antică.

Întâlnirea UCB cu Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Populare Chineze

Universitatea Constantin Brâncoveanu a participat în data de 25 februarie la întâlnirea cu Excelența Sa Domnul Xu Feihong, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în România. La evenimentul organizat de Consiliul Județean, Prefectura Argeș și Asociația CHINARO au participat din partea UCB Conf.univ.dr. Sebastian Ene, prorector responsabil cu cercetarea științifică și Tudor Popescu, Directorul Departamentului de Relații Internaționale și Relații Publice,

Oficialul chinez a fost însoțit de o delegație a Ambasadei Republicii Populare Chineze în România și a întreprins o vizită în județul Argeș, aceasta fiind prima vizită oficială a domniei sale de la numirea în funcție.

La întâlnire au participat și reprezentanții administrației locale și județene dar și oameni de afaceri, împreună cu Președintele Camerei de Comerț și Industrie și Asociației Oamenilor de Afaceri din Argeș.

Reprezentanții Universității Constantin Brâncoveanu au afirmat interesul puternic al comunității academice din universitate pentru cooperarea cu China pe toate palierele de educație superioară și cercetare științifică. Universitatea poate primi studenți chinezi pentru studii și practică, fie în limba engleză (pentru care a dezvoltat o specializare de management cu predare în limba engleză) fie în limba română (pentru care a creat un department de predare a limbii române pentru studenții străini). Departamentul de relații internaționale și relații publice din universitate poate gazdui studenți chinezi pentru practică.

De asemenea, pe parcursul întâlnirii cu Excelența Sa, s-a menționat posibilitatea ca Universitatea Constantin Brâncoveanu să devină un partener activ în domeniul cercetării și dezvoltării tehnologice în eventualitatea creării în viitor a unui parc industrial româno-chinez, la Pitești.

Adevărul despre 6 mituri celebre din psihologia populară

În fiecare zi, televizorul, Internetul și alte mijloace de comunicare în masă ne bombardează cu diferite mesaje pe teme psihologice. Fără să ne dăm seama, suntem expuși la numeroase personaje și instrumente, de la „clarvăzători” până la detectoarele de minciuni din seriile polițiste, ce se bazează pe idei despre psihologia umană.

Scott O. Lilienfel, Steven Jay Lynn, John Ruscio și Barry Beyerstein, patru profesori de psihologie americani, afirmă că „în lumea de astăzi, în care suntem suprasaturați de mesaje contradictorii, informațiile adevărate despre psihologie sunt dublate de o cantitate cel puțin egală de mesaje false și mituri”. Cei patru spun că „fără un ghid iscusit care să ne permită să sortăm miturile psihologice de realitate riscăm să ne pierdem într-o junglă de «psihomitologie»”. Din acest motiv, specialiștii au decis să scrie cartea „50 Great Myths of Popular Psychology” în care infirmă cele mai răspândite mituri din psihologie.

Iată câteva dintre credințele psihologice neconfirmate de realitate:
Mitul nr. 1 - E mai bine să ne exprimăm furia decât să o ținem în noi

Dacă sunteți ca majoritatea oamenilor, credeți că este mai sănătos să vă exprimați furia decât să vă abțineți. Într-un sondaj, 66% dintre respondenți au fost de acord că exprimarea furiei (fenomen ce poartă și numele de „catharsis”) reduce semnificativ riscul să devenim agresivi.

Această credință exista și acum mai bine de 2.000 de ani, când filozoful grec Aristotel explica în „Poetica” faptul că piesele tragice oferă oamenilor oportunitatea pentru „catharsis”, o eliberare de furie și de alte emoții negative ce reprezintă o experiență psihologică satisfăcătoare.

Sigmund Freud era unul dintre cei ce susțineau teoria catharsisului, el crezând că furia reprimată se poate acumula și poate supura. Freud credea că secretul unei vieți mentale sănătoase constă în atenuarea presiunii sentimentelor negative prin dezbaterile lor și prin eliberarea lor într-o manieră controlată.

În ultimele decenii, această idee s-a răspândit în toată lumea, fiind adoptată de numeroși oameni care doresc să scape de stres. Din nefericire pentru aceștia, știința o infirmă. De mai bine de 40 de ani, studiile au arătat că încurajarea exprimării furiei în raport cu o altă persoană sau un obiect are efectul opus celui scontat, amplificând agresivitatea. În unul dintre cele mai timpurii studii, oamenii care loveau cu ciocanul un cui după ce fuseseră insultați de alții tindeau să fie mai critici față de aceștia decât înainte. De asemenea, studiile au arătat că sporturile dure, precum fotbalul american, cresc nivelul de agresivitate al celor implicați, la fel ca jocurile video violente.

Așadar, furia nu duce la „eliberare”, ci doar amplifică sentimentul

negativ pe care îl resimțim. Cercetările sugerează că exprimarea furiei este utilă doar atunci când este acompaniată de pași constructivi ce au ca scop rezolvarea problemei și abordează sursa furiei. Cu alte cuvinte, dacă suntem supărați pe partenerul de viață, nu ne simțim mai bine dacă țipăm la el. În schimb, dacă ne exprimăm în mod calm sentimentele („Îmi dau seama că probabil nu faci asta intenționat, dar întârzierea ta mă afectează foarte tare”), avem șanse mai mari să rezolvăm conflictul.

De ce continuă oamenii să creadă acest mit, deși există numeroase dovezi care arată că stimularea furiei duce la agresivitate? Pentru că oamenii se simt uneori mai bine o vreme după ce își exprimă furia și, de asemenea, pentru că atribuie exprimării furiei faptul că se simt mai bine, fără să conștientizeze că mânia scade de la sine de cele mai multe ori. Cercetătorii afirmă că acesta este un exemplu al greșelii „post hoc, ergo propter hoc” (după aceasta, deci din cauza aceasta), în care oamenii presupun că, dacă un lucru urmează altuia, există o relație de cauzalitate între cele două.

Mitul nr. 2 - Majoritatea oamenilor își folosesc doar 10% din creier

Un sondaj efectuat în anul 2013 în rândul publicului american a arătat că 65% dintre respondenți cred că oamenii își folosesc doar 10% din creier, un mit care continuă să fie răspândit de mass-media (cel mai recent exemplu fiind filmul Lucy, cu Scarlett Johansson).

Este ușor de înțeles de ce acest mit este atât de atrăgător pentru public: dacă folosim doar 10% din creier, descoperirea unei metode de a utiliza restul de 90% ne-ar permite să devenim genii și să rezolvăm cele mai mari probleme ale lumii.

Din nefericire, acest lucru nu este adevărat. Creierul reprezintă doar 2%-3% din greutatea corpului nostru, însă consumă 20% din energia pe care o folosim. Este greu de crezut că evoluția ar fi permis irosirea unei cantități uriașe de resurse pentru a construi și pentru a menține un organ folosit atât de inefficient. De asemenea, cazurile medicale arată că oamenii care și-au pierdut mult mai puțin de 90% din creier în urma accidentelor sau a bolii au suferit consecințe catastrofice, ceea ce sugerează iar că ne folosim în întregime creierul, nu doar 10%.

Cum a pornit acest mit? Cercetătorii cred că inițiatorul său a trăit acum un secol: psihologul William James. Acesta a scris că se îndoiește de faptul că omul de rând atinge mai mult din 10% din potențialul său intelectual. Deși James vorbea în termeni de „potențial nedezvoltat”, o serie de adepți ai curentului gândirii pozitive au transformat „10% din capacitatea noastră” în „10% din creierul nostru”. Desigur, aceștia vă vor spune că dețin cheia transformării dumneavoastră, pe care v-o vor oferi pentru o sumă de bani.

Continuarea în numărul viitor

Sursă imagini: www.google.com

Mesajele subliminale

continuare numărul trecut

Deși Vicary își recunoscuse minciuna, iar ideile lui Kay nu fuseseră testate niciodată, unii oameni credeau în continuare că merită să fie analizată posibilitatea ca mesajele subliminale să convingă. Din acest motiv, televiziunea publică din Canada, CBC, a efectuat un test național fără precedent în 1958. În timpul unei emisiuni foarte populare, ce era difuzată duminică seara, televiziunea a informat telespectatorii că urmează să efectueze un test de convingere subliminală. Ulterior, televiziunea a inserat de-a lungul emisiunii, timp de 352 de ori, mesajul

din Washington a efectuat în 1991 alături de colegii săi un studiu asupra casetelor audio despre care se susținea că îmbunătățesc memoria sau stima de sine. Oamenii de știință au împărțit participanții în două grupuri și le-au spus celor din primul grup că vor asculta o casetă de îmbunătățire a memoriei, iar celor din cel de-al doilea grup că vor asculta o casetă de îmbunătățire a stimei de sine. În cadrul fiecărui grup, jumătate dintre participanți au primit caseta promisă, iar ceilalți au primit caseta cu celălalt mesaj. Totuși, participanții au raportat îmbunătățiri legate de subiectul pretins al casetei. Participanții care au primit casetele cu mesaje despre stima de sine, dar care credeau că vor primi o casetă pentru îmbunătățirea memoriei, au raportat îmbunătățiri ale memoriei similare cu cei care au primit caseta promisă. Acest rezultat ciudat i-a făcut pe Greenwald și pe colegii săi să dea acestui fenomen numele de „efectul placebo iluzoriu”, căci oamenii nu obținuseră vreo îmbunătățire, dar credeau acest lucru.

subliminal „telefonează acum”. Datele companiilor de telefonie nu au arătat vreo creștere a volumului de apeluri telefonice în respectiva perioadă, iar companiile de televiziune locale nu au raportat o creștere a numărului de apeluri recepționate. Cu toate acestea, unii telespectatori (ce auziseră, probabil, de presupusele rezultate obținute de Vicary) au sunat pentru a spune că se simțeau mai înfometăți și mai însetați după ce au urmărit emisiunea.

Rezultatele altor teste care doreau să verifice capacitatea mesajelor subliminale de a influența alegerile consumatorilor sau atitudinea alegătorilor au confirmat ineficacitatea acestora. Niciunul din studiile efectuate până acum nu a oferit vreo dovadă care să sugereze că mesajele subliminale pot să influențeze deciziile oamenilor.

Una dintre cele mai bizare temeri iscate de mesajele subliminale a devenit foarte răspândită în anii '80. Atunci, formațiile heavy metal au fost acuzate că introduceau în melodiile lor „mesaje satanice” subliminale ce puteau fi auzite clar când se inversa sensul de ascultare al melodiei. Alarmiștii susțineau că aceste mesaje încurajau tendințele suicidale în rândul tinerilor (fără a explica de ce muzicienii ar fi dorit să-și ucigă potențialii cumpărători ai albumelor lor). Unii chiar spuneau că este vorba despre o conspirație menită să distrugă moralitatea tinerilor ascultători.

În 1985, cercetătorii John Vokey și J. Don Read au testat ideea mesajelor subliminale din melodii. Oamenii de știință au descoperit că, atunci când ofereau sugestii subtile participanților cu tendințe pudice despre ceea ce urmau să audă, aceștia tindeau să perceapă mesaje ca fiind pornografice când cercetătorii inversau sensul de ascultare al unor înregistrări ce conțineau pasaje din Biblie. Acest rezultat sugerează că persoanele care susțin că aud mesaje satanice în piesele muzicale la modă își lasă, de fapt, imaginația să transforme tipare de sunete fără sens în mesaje obscene. Așadar, totul e în mintea ascultătorului.

De asemenea, nici studiile asupra produselor subliminale comercializate de industria autoajutorării nu au oferit rezultate mai încurajatoare. Cercetătorul Anthony Greenwald de la Universitatea

accidental. Totuși, specialiștii în publicitate spun că, dată fiind tehnologia avansată folosită pentru realizarea reclamei, era improbabil ca mesajul să fi fost inserat fără voința realizatorilor.

În ciuda acestui exemplu, industria advertisingului nu recurge la reclamele subliminale, dintr-un motiv foarte simplu. Acesta a fost dezvăluit de Bob Garfield de la revista Advertising Age: „Reclamele subliminale nu există decât în mintea oamenilor. Nimeni din industria publicității nu apelează la ele, căci este suficient de greu să impresionezi oamenii lovindu-i în creștetul capului cu mesaje directe”. Bill Cook, de la Advertising Research Foundation, afirmă la rândul său că reclamele subliminale fac parte din cultura populară, precum astrologia și răpirile de către extraterestri. „Dacă ne este atât de greu să comunicăm un mesaj simplu în 30 de secunde, cât de probabil este să putem comunica ceva într-o fracțiune de secundă?”, întreabă Cook.

Chiar dacă mesajele subliminale nu funcționează, specialiștii în industria publicității nu au renunțat la aplicarea celor mai noi descoperiri ale științei pentru a ne convinge să cumpărăm. Astăzi, când publicitatea subliminală nu mai este la modă, o nouă disciplină câștigă tot mai mulți adepți: neuromarketingul.

Ramona – Gabriela Eana

Sursa: www.descopera.ro

Sursă imagini: www.google.com

Parteneriat

Universitatea Constantin Brâncoveanu cu Universite de Picardie Jules Verne, Amiens

ERASMUS+

Universite de Picardie Jules Verne reprezintă unul din tradiționali parteneri instituționali din străinătate ai Universității Constantin Brâncoveanu din Pitești. Domeniile de cooperare sunt variate și s-au dezvoltat pe toate palierele de educație superioară și cercetare științifică. Astfel, pentru mobilitățile de studii și pentru cele de practică pentru studenți dar și cele de predare și cercetare pentru profesori, domeniile în care s-au semnat acorduri bilaterale sunt: drept, economie, științele educației, administrarea afacerilor, comunicare și relații publice.

La aniversarea a mai bine de 40 de ani de activitate, UPJV și-a parcurs bine drumul în educația universitară din Franța. Universitatea a avut întotdeauna o dublă provocare: educația și formarea a peste 23.000 de studenți în fiecare an și dezvoltarea de specializări de un înalt profesionalism recunoscute pe piața muncii.

Obiectivele UPJV vizează transmiterea de cunoaștere și menținerea unui înalt nivel al calității în învățământ. Cererea de cadre cu înaltă calificare în toate domeniile este foarte mare în zona Picardie (nordul Franței), unde UPJV își desfășoară activitatea.

UPJV, o universitate pluridisciplinară, reprezintă în egală măsură un vector de dezvoltare economică și regională. Cu un puternic potențial științific, excelența echipelor de cercetare formate la UPJV este, astăzi recunoscută la nivel regional,

național și internațional.

Domeniile de studiu de la UPJV sunt foarte diverse: științe ingineresti și tehnologie, medicină, sociologie, psihologie, filosofie, litere, limbi străine etc.

Sursa: <http://etudiant.aujourd'hui.fr>

Universitatea Constantin Brâncoveanu a avut întotdeauna o cooperare de înaltă ținută cu UPJV, materializată în mobilități de studenți pentru studii și practică, în perioade de predare și cercetare pentru profesorii brâncoveni, prezența la școala de vară a UPJV și echipe comune de proiect.

Sursa foto: <https://www.u-picardie.fr>
<https://www.google.com>

